

2022.2

残心

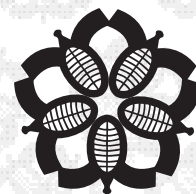
ZANSHIN

KENDO | IAIDO | JODO

Nederlandse Kendo Renmei | Oeverlandenweg 32 – 7951 KL Staphorst

periodiek; 41e jaargang n° 2

issn 1385-4321



Nederlandse
Kendo
Renmei

オランダ剣道連盟

Nederlandse Kendo Renmei

N.K.R.

Opgericht in 1966. Ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te 's-Gravenhage onder nummer 40341999. Aangesloten bij de Internationale Kendo Federatie en de Europese Kendo Federatie. Erkend door NOC*NSF via lidmaatschap Federatie Oosterse Gevechtssporten. Website: www.nkr.nl

Voorzitter:
KOOS VAN HATTUM
Hoofdstraat 187
3114 GD Schiedam
tel. 010-4191631
e-mail k.vanhattum@nkr.nl

Secretaris / EKF-administrator:
JOKE DE JONG
Overlandweg 32
7951 KL Staphorst
tel. 0522-253871 / 06-22803878
e-mail joke.dejong.t@gmail.com

Penningmeester:
Elise Heijboer
Molièreweg 669
3076 GE Rotterdam
tel. 06-18110144
e-mail: e.heijboer@nkr.nl

Technische-/wedstrijdzaken algemeen;
Vice Voorzitter:
AAD VAN DE WIJNGAART
Havikshorst 85
2317 AM Leiden
tel. 071-5225198
e-mail: aad@aadvandewijngaart.nl

Bestuurslid:
ANDRÉ SCHIEBROEK
Dubbestraat 5
5674 AE Nuenen
tel. 06-53738537
e-mail: a.a.g.schiebroek@inter.nl.net

Adreswijzigingen:
JOKE DE JONG
joke.dejong.t@gmail.com

Ledenadministratie:
Secretariaat: JOKE DE JONG (zie boven)
Het lidmaatschap van de N.K.R. loopt per kalenderjaar. De contributie voor 2021 is vastgesteld op € 70 voor senioren en € 35 voor junioren (tot 18 jaar). Bij toestemming voor automatisch incasso is er een korting van € 5 voor senioren en € 2,50 voor junioren. De incasso-opdrachten worden 1 x per jaar geïncasseerd te weten eind februari. Contributiefacturen worden eind februari verstuurd en dienen uiterlijk voor 1 april betaald te worden. Toezending Zanshin en deelname aan wedstrijden is uitsluitend voor leden van de Nederlandse Kendo Renmei, die geen contributieachterstand hebben. Opzegging dient altijd schriftelijk te geschieden voor 1 december. Opzegging bij de dojo betekent niet automatisch opzegging van de N.K.R.

Betalen:
Contributie op ING-rekening 3223156 t.n.v.
Nederlandse Kendo Renmei (bond) te Rotterdam.

IBAN: NL42INGB0003223156
BIC code: INGBNL2A

COMMISSIELEDEN:

Technische zaken iaido/jodo:
AAD VAN DE WIJNGAART
tel. 071-5225198
e-mail: aad@aadvandewijngaart.nl

ANDRÉ SCHIEBROEK
tel. 06-53738537
e-mail: a.a.g.schiebroek@inter.nl.net

Technische zaken kendo:
SOESANTO BOSARI
e-mail: soesanto.bosari@icloud.com

SJOERD KATER (COORDINATOR JEUGDKENDO)
e-mail: sjoerdkater@hotmail.com

Webmaster:
JOHAN VAN DE BROEK
e-mail: webmaster@nkr.nl

SOESANTO BOSARI
e-mail: soesanto.bosari@icloud.com

Zanshin:
JACK TACKE
tel. 0488 - 482121
e-mail: zanshin@nkr.nl

Deadlines kopij:
2022/1: 13 februari 2022
2022/2: 1 juni 2022

Coach Nederlands Kendo Team:
Werner Kamadi
Tel.: 06-25082208
nerius@gmail.com

Manager Nederlands Kendo Team:
SEEKEE CHUNG
TEL.: 06-42234844
seekeechung@hotmail.com

Coach Nederlands Iaido team:
Cees van der Zee
076-5874035

Coach Nederlands Jodo team:
Rene van Amersfoort
kiryokudojo@gmail.com

Manager Nederlands Iaido team:
Piotr Kukla
pkukla@gmail.com

Manager Nederlands Jodo team:
Elise Heijboer
Tel.: 06-18110144
eliseheijboer@outlook.com

Contactpersoon Opleidingen L.M.A.:
(Leraar Martial Arts)
Anne-Marie ten Broeke
e-mail: lma@nkr.nl

Vertrouwens Contact Persoon:
Marije Wouters
e-mail: marijew@xs4all.nl
Tel.: 06-19628999

Van de redactie

Corona? Covid? Pandemie?

Nooit van gehoord!

Ten minste, voorlopig effe, totdat de zomer voorbij is, en we weer met z'n allen gezellig samen schuilen voor het gure winterweer.

Tot die tijd hebben we mooi effe om het een en ander in te halen.

Te beginnen met een ouderwetse EK Kendo, waarvan akte in deze Zanshin.

Verder mochten de vrouwelijke leden van de NKR een seminar, alleen voor hen, beleven. Martine had wat tijd over voor het seminar, en een verslag.

In de volgende Zanshin waarschijnlijk verslagen van de de aankomende zomer-seminars; want ook die gaan weer van start na een lange pauze.

Veel plezier aldaar, en met het lezen van deze Zanshin!

Jack Tacke
redactie Zanshin

In dit nummer

Van de Voorzitter	3
Notulen ALV 2022	5
In Memoriam, Henk de Jong	7
Kendo Nippon	8
Fight like a girl	11
EC Kendo 2022	13
Varia	20
Agenda	21

Van de Voorzitter



EK KENDO FRANKFURT

Van vrijdag 27 mei tot en met zondag 29 mei werden de Europese Kendo Kampioenschappen gehouden in Frankfurt. Na het afzeggen van de EK in Noorwegen en de WK in Parijs was het eindelijk weer eens mogelijk elkaar te treffen op een Europees platform op zo'n grote schaal. Uiteraard was het een warm weerzien tussen spelers, scheidsrechters, bestuurders en officials, maar nog niet alles was weer zoals vanouds.

In het openbaar vervoer in Duitsland gold nog steeds een mondkapjes plicht en de organisatie van het EK hanteerde dit ook voor alle deelnemers, scheidsrechters en toeschouwers. Voornaamste doel hiervan was de Japanse leraren te beschermen tegen besmetting, wat uiteindelijk in één geval niet gelukt bleek.

Ondanks hun inzet heeft het NL team geen medailles in de wacht weten te slepen. Wel mijn felicitaties voor Fleur en Dai Linh die bij de individuele toernooien fighting spirit prijzen mee naar huis konden nemen. Ook mijn complimenten voor Bo-D Coffa, die ons als jeugdspeler bij dit EK vertegenwoordigde. Hij moest het opnemen tegen sterke spelers, waarbij met name de Servische spelers goed presteerden. Zij wonnen zowel het goud bij de jeugdteams als in het individuele jeugdtoernooi. Uiteraard was Frankrijk het land dat de meeste prijzen incasseerde (ik ken dat volkslied nu wel zo'n beetje), maar Engeland was voor mij de verrassing van dit toernooi. Met drie 2e plaatsen bij de individuele toernooien. (dames, heren en jeugd) Al moet ik wel bekennen dat zij bij de Iijima Cup ook al een sterke indruk op mij maakten. Omdat het voor hen een thuiswedstrijd was, had ik van Duitsland iets meer verwacht. Polen blijft in de volle breedte sterk. Met 3e plaatsen bij de junioren teams, dames en heren teams en dames individueel. En, at last but not least, moet genoemd worden de prestatie van onze Zuiderburen. Bij de dames individueel een eerste plaats voor Freija D'hont en een derde plaats voor Lisa van Laecken. Voor Maemoto een derde plaats bij de heren individueel. Voor Guido was het zijn debuut als scheidsrechter bij een EK. Ook hij heeft het uitstekend gedaan.

EKF VERGADERING

Voorafgaand aan het EK is er op donderdagmiddag altijd de jaarlijkse ledenvergadering van de EKF. Dit keer werd ik vergezeld door Guido. Hieronder een kort verslag van de meest belangrijke onderwerpen. Bij de aanvang van de vergadering waren er 21 landen aanwezig. In de loop van de vergadering kwamen daar nog een paar landen bij. De notulen van de vorige vergadering, die in 2021 online was gehouden werden goedgekeurd en ook het financiële verslag en de begroting leverden geen problemen op. De Internationale Kendo Federatie (FIK) heeft vanwege de Corona pandemie

eenmalig de contributie verlaagd voor 2022 met 30 %. Deze korting is doorberekend in de EKF contributie.

Het 31st EKF/FIK Kendo Referee Seminar zal plaatsvinden in Brussel van 3 tot 5 februari 2023.

Examens voor 6e en 7e dan in Europa:

- Kendo: 30-31.07.2022 Montpellier, FRA
- Iaido: 29 EIC 2022 2-4.9.2022 Modena, ITA
- Jodo: 20 EJC 2022 16-18.09.2022 Stevenage, UK
- Kendo 6e/7e Dan Exam Nov/Dec 2022 (Nog onduidelijk of dit doorgaat, maar Frankrijk neemt een optie)

Komende Europese kampioenschappen:

Kendo

- 2023 kandidaat Frankrijk.
- 2025 kandidaat Nederland.
- 2026 kandidaat Montenegro.

Iaido

- 29 th EIC 2022 in Modena, Italië, 2 - 4.9.2022.
- Er is nog geen kandidaat voor 2023.

Jodo

- 20th EJC 2022 in Stevenage, Great Britain, 16 - 18.9.2022.
- Er is nog geen kandidaat voor 2023.

WERELDKAMPIOENSCHAPPEN

Onlangs is bekend geworden dat het 19e WKC in 2024 in Italië gehouden zal worden. Hong Kong was ook kandidaat, maar dan voor 2025. Afgelopen maand is hierover beslist d.m.v. een schriftelijke stemming onder alle FIK-leden. Als de WK in 2025 gehouden zou worden in Hongkong, zou dit consequenties hebben gehad voor de kandidatuur van het EK in Nederland in dat jaar. Nu Italië het WK in 2024 krijgt toegewezen zal Frankrijk het EK van 2023 organiseren. Deze uitkomst is voor Nederland de meest praktische oplossing en had daarom ook mijn voorkeur. De World Combat Games van 2023 staan gepland in Saoedi Arabië. Onlangs is door de EKF geïnventariseerd of er landen geïnteresseerd zijn. Nederland was dit duidelijk niet, gezien de politieke situatie en de schending van mensenrechten. Waarschijnlijk was de animo ook in andere landen zo laag, dat de EKF heeft besloten hierin geen initiatief te nemen. Als een land uit eigen initiatief wil deelnemen dan kunnen ze dat doen.

LIDMAATSCHAPSKWESTIES

Ditmaal stonden er twee lidmaatschapskwesties op de agenda. De eerste ging niet verwonderlijk, over het lidmaatschap van Rusland. De tweede ging over Marokko waar twee organisaties het lidmaatschap van de EKF claimen.

Rusland

Er is een voorstel gedaan door Polen om Rusland te schorsen. Er is door Ukraine een voorstel gedaan Rusland te royeren. Schorsing is een tijdelijke situatie en royement is een permanent besluit. Het bestuur van de EKF stelde voor Rusland te royeren. Dit is het meest makkelijk en duidelijk. Polen ging vervolgens akkoord de term schorsing in hun verzoek te vervangen door royement. 25 landen stemden voor royement. 3 landen onthielden zich van stemming. Daarmee viel het doek voor Rusland met de consequentie dat de dangraden van de Russen uit de database van de EKF worden geschrapt. Uiteraard is het voor Rusland mogelijk in de toekomst opnieuw een aanvraag tot lidmaatschap te doen als de politieke situatie is gewijzigd en genormaliseerd.

Zij zullen opnieuw de procedure voor lidmaatschap moeten doorlopen.

MAROKKO

Er zijn twee federaties die beweren de werkelijke belangenbehartiger en vertegenwoordiger te zijn van kendo, iaido en jodo in Marokko. De Royale Federation of aikido, iaido en jodo. (RFAIJ) en de Royal Kendo Iaido en Jodo Federation (RKIJF). Vertegenwoordigers van de eerst genoemde federatie zijn aanwezig bij de vergadering en dat is ook de federatie die nu lid is van de EKF. Zij maken deel uit van de Aikido Bond van Marokko. Van de tweede federatie zijn geen vertegenwoordigers bij de vergadering aanwezig. Deze tweede bond heeft naast jodo- en iaidoleden ook kendoleden. Zij lijken meer kendo-, iaido- en jodoleden te hebben dan de bond die ook aikido vertegenwoordigt en lijken ook meer activiteiten te ontplooiën. Zij worden d.m.v. aanbevelingsbrieven gesteund door België en Frankrijk. Na een zeer lange discussie werd er gestemd en zal Marokko in de EKF worden vertegenwoordigd door de Royal Kendo Iaido en Jodo Federatie.

EKF ETHICAL CODE

Het bestuur van de EKF heeft een gedragscode opgesteld en nodigt alle aangesloten federaties uit om deze gedragscode te adopteren en uit te dragen. Het is een aanvulling op de waarden die worden bevorderd door het beoefenen 'van de weg van het zwaard' en moet ongepast gedrag, intimidatie, discriminatie, machtsmisbruik en gebruik van doping tegengaan.

Het voorstel is deze code te structureren in secties: een algemene inleiding voor alle leden, een sectie voor beoefenaars/deelnemers en een sectie voor leraren/trainers en voor anderen die enig gezag hebben in een bond.

Dit voorstel is aangenomen. In overleg met onze vertrouwens contactpersoon (Marije Wouters) zullen we gaan bespreken hoe we de code zullen vormgeven en inpassen in onze situatie.

THE EKF-STORY – THE EKF BOOK PROJECT

De EKF is bezig met het schrijven van de EKF geschiedenis. Landen hebben hiervoor materiaal moeten aanleveren in de vorm van tekst en foto's. Markus Frey (Finland) heeft een ontwerp gemaakt voor de omslag. Zijn ontwerp is gepresenteerd en is door alle landen goedgekeurd. Als het boekproject door de EKF is afgerond zal ik wat ik heb aangeleverd in gedeelten in Zanshin publiceren.

JAPANESE SHOGO EXAMENS

Naast het behalen van een Nederlandse shogo titel is het ook nog steeds mogelijk om een Japans shogo diploma te behalen. Komende herfst zijn er weer examens en als er geïnteresseerden zijn, dan hoor ik dat graag zo spoedig mogelijk. Ik zal dan de benodigde documenten opvragen bij de Japanse kendobond en deze doorsturen. Zoals gebruikelijk is het niet mogelijk dat individuele leden direct contact zoeken met de Japanse bond. Dit soort zaken behoort altijd via de officiële kanalen te gaan.

Het renshi examen is een schriftelijk examen en hiervoor hoeft niet naar Japan gereisd te worden. Het kyoshi examen dient wel in Japan afgelegd te worden.

Het examen voor renshi vindt plaats op 18 november 2022. Echter de benodigde formulieren dienen al op 22 september in Japan te zijn. De deadline voor het deelnamegeld is 30 september en bedraagt Yen 7.700,-. En als je geslaagd bent dient Yen 33.000,- op 16 december op de bankrekening van de AJKF te staan. Eventuele deelnemers verzoek ik ruim van te voren contact met mij op te nemen en ook ruim van te voren de benodigde documenten aan te leveren, aangezien ik begin september op vakantie ga.

TOEKOMSTIGE EVENEMENTEN

- Ik ben blij dat we komende zomer weer een 3-daags kendoseminar kunnen organiseren met Nabeyama-sensei in de hoofdrol. Hij neemt een leerling van hem mee, die ook al in 2019 bij het seminar van de partij was. Het is Kanda-sensei. Hij is senior lecturer aan de Faculty of Sports and Health Science van de Universiteit van Fukuoka. Door de strek gestegen ticketprijzen hebben we besloten ons deze keer te beperken tot slechts twee leraren. Zij worden aangevuld met Kurogi-sensei en enkele van onze 'Nederlandse' 7e dangraadhouders. Er zijn op zondagmiddag examens t.e.m. 5e dan.

- Op 24 en 25 september wordt er een NKR examenweekend iaido/jodo gehouden. Ook hier kan examen gedaan worden t.e.m. 5e dan.

- Verder staan er gelukkig weer Europese Iaido en Jodo kampioenschappen op de rol. De teams zijn hard aan het trainen om op Europees niveau hun beste beentje voor te zetten. Eerst is iaido aan de beurt op 2 t/m 4 september in Modena, Italië. Op 16 t/m 18 september zijn de jodo kampioenschappen in Stevenage, Engeland.

Ik hoop niet dat Covid met nieuwe varianten deze zomer roet in het eten zal gooien en dat we aan alle geplande evenementen zonder problemen kunnen deelnemen. Verder wens ik u allen een fijne en gezonde zomerperiode toe.

Koos van Hattum

Notulen Algemene Ledenvergadering, Amsterdam, 13 maart 2022

1. OPENING DOOR DE VOORZITTER.

Joke, onze secretaris, is afwezig vanwege het overlijden van haar man Henk op 28 februari jl. Henk is oud lid van de NKR en heeft de kendovereniging in Meppel opgericht, destijds nog Kendo Dantai Meppel genaamd.

Gerard Barbier vanuit Fumetsu en Elise en ik vanuit het bestuur van de NKR zijn afgelopen maandag naar de crematie geweest.

André zal daarom vandaag de notulen voor zijn rekening nemen.

2. AGENDA

wordt aangepast met toevoeging van het volgende onderwerp: Verslag Jeugdcommissie Kendo.

En verder ongewijzigd vastgesteld.

3. INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

Naast de afwezigheid van Joke heeft Edwin de Wit zich afgemeld. Hij heeft nog wel een stukje gestuurd als aanvulling op zijn verslag over de LMA-opleiding van afgelopen jaar.

Lorena Zuniga en Björn Aris zijn afwezig en hebben Aad gemachtigd te stemmen.

David Smits en Stan Engelen zijn afwezig en hebben Piotr Kukla gemachtigd te stemmen.

Ook Akemi van Acht heeft zich afgemeld vanwege een positieve Corona test van afgelopen week en daarmee ook de kendo-leden van Renbukan, omdat ze afgelopen dinsdag nog met elkaar getraind hebben.

Willem Riesenkamp heeft een uitgebreid stuk geschreven en dat wordt behandeld bij agendapunt 7, 'Financiën'.

Anne-Marie ten Broeke heeft zich niet expliciet afgemeld, maar begrijpelijk dat zij er niet is, omdat zij met een hartprobleem in het ziekenhuis heeft gelegen. Zij stuurde wel via de mail een aanvullende opmerking over agendapunt 12 wat gaat over de LMA-opleiding.

Marije Wouters heeft zich afgemeld, maar heeft wel een kort verslag ingestuurd van haar bevindingen als Vertrouwens Contact Persoon over afgelopen jaar. Omdat het niet als agendapunt is opgenomen behandelen we dit bij agendapunt 17.: w.v.t.t.k..

Vanaf volgend jaar wordt haar verslag standaard opgenomen op de agenda, waarbij uiteraard niet inhoudelijk wordt ingegaan op meldingen, maar wel op aantallen en uitkomsten.

4. BESTUURSMEDEDELINGEN

Als NKR-bestuur zijn we achter de schermen bezig om onze statuten en huishoudelijk reglement te actualiseren en WBTR-proof te maken. WBTR staat voor Wet Bestuur en Toezicht Rechtspersonen. Deze wet is bedoeld om bestuur en toezicht van verenigingen en stichtingen te verbeteren. De overheid wil met deze wet voorkomen dat wanbestuur, onverantwoordelijk financieel beheer, zelfverrijking, misbruik van posities en andere ongewenste activiteiten verenigingen en stichtingen schaden. Op de ALV van 2023 komen wij met voorstellen hiervoor.

De voorzitter roept alle verenigingen in Nederland op oog te hebben voor deze nieuwe wet en in actie te komen, want het is een wettelijke verplichting. Deze wet is per 1 juli 2021 ingegaan. Verenigingen hebben vijf jaar de tijd om hun reglementen of statuten aan te passen.

5. NOTULEN ALV

Online gehouden op 6 juni 2021, welke gepubliceerd zijn in Zanshin 2021-3. De notulen worden zonder opmerkingen goedgekeurd.

6. JAARVERSLAG SECRETARIAAT 2021.

Dit verslag wordt zonder op- en/of aanmerkingen goedgekeurd.

7. VERSLAG JEUGDKOMMISSIE.

Sjoerd Kater is toegetreden tot de TC kendo. Het is een bewuste keus geweest hem te vragen. Samen met Patrick Bakker ontfermt hij zich over jeugdkendo en we verwachten dat door zijn toetreding tot de TC, het jeugdkendo steviger verankerd zal worden in de organisatie. Patrick Bakker doet mondeling verslag van de gebeurtenissen van het afgelopen jaar. Er zijn nu zo'n 40 jeugdleden. Voor hen is de Konotori Cup georganiseerd in Amersfoort waaraan 36 jeugdleden hebben deelgenomen. Ook het Kids Kendo Zomerkamp is wederom georganiseerd. Een boekje is samengesteld met o.a. de kyugraad eisen en een heleboel tips hoe activiteiten te organiseren en waar aan te denken. Sjoerd en Patrick bieden hun ervaring en hulp aan bij het organiseren van jeugd-activiteiten. Er wordt gedacht aan een nationale jeugd training. Bij de jeugdtrainingen wordt gewerkt met het vierogenprincipe, zodat er altijd minstens twee volwassenen bij de jeugdtraining zijn.

Volgend jaar zorgt de Jeugdcommissie voor een schriftelijk jaarverslag.

8. FINANCIËEL OVERZICHT 2021 EN BEGROTING 2022

De voorzitter geeft eerst iedereen de gelegenheid te reageren op het financieel overzicht en de begroting en stelt voor daarna het ingestuurde stuk van Willem Riesenkamp te behandelen. Kortgezegd is hij niet zo somber als de penningmeester. De voorzitter stelt voor de positieve effecten van budo door de diverse verenigingen te laten promoten op hun eigen websites.

De penningmeester zal een financieel 'Worst Case Scenario' opstellen waarmee ook een ijkpunt voor de aan te houden financiële buffer ontstaat.

Een discussie ontstaat over hoe meer leden aan te trekken. Het bestuur stelt voor te bezien of hiervoor een externe spreker kan worden uitgenodigd. (Danny Rijnhout heeft in 2019 een inspiratiesessie gegeven voor de KBN, zie hier of via Sportmarketing NOC/NSF, die middels Het Sport Akkoord per gemeente hulp bieden.

Diverse leden vertellen over de door hen toegepaste methodes en het bestuur beraadt zich over het organiseren van een Sportmarketing Event.

9. VERSLAG KASCOMMISSIE

Bestaande uit Marten de Graaf, Louis Heek en reserve Roel Croes.

De kascommissie stelt voor het bestuur te dechargeren voor het gevoerde beleid, de vergadering keurt dat voorstel goed.

De voorzitter legt uit dat vanwege de WBTR-aanpassingen de werkzaamheden van de kascommissie worden uitgebreid met een toezichtrol op het gebied van besluitvorming door het bestuur. De kascommissie wordt hiermee een commissie van toezicht om daarmee een externe (buiten het bestuur) toezichthouder in het leven te roepen. Besluitvorming in bestuursvergaderingen zal daarom apart worden genotuleerd zodat zij zich niet door alle stukken hoeven heen te worstelen. Dus degene die toetreedt moet rekening houden met een kleine uitbreiding van de taak.

Volgend jaar bij de ALV moeten we besluiten of dit officieel opgenomen kan worden in de statuten of het huishoudelijk reglement, maar komend jaar gaan we onze notulen al zo inrichten om te kunnen proefdraaien.

10. VERKIEZING NIEUWE KASCOMMISSIE

Marten de Graaf treedt af en wordt bedankt voor zijn werkzaamheden voor de kascommissie. Als nieuw lid meldt Kelly Hop zich aan.

11. VERSLAG TECHNISCHE COMMISSIE LAIDO/JODO

Dit verslag wordt zonder op- en/of aanmerkingen goedgekeurd.

12. VERSLAG TECHNISCHE COMMISSIE KENDO

Dit verslag wordt eveneens goedgekeurd.

13. VERSLAG LMA COMMISSIE

Toevoeging Edwin de Wit: Hoewel het geen betrekking heeft op het jaar 2021 wil ik de volgende informatie toch graag delen met het bestuur en de aanwezige leden. Zoals in mijn ingezonden tekst staat heeft Piotr Kukla van wege de periodieke her-audit door NOC/NSF van de opleiding op verzoek van de Federatie Oosterse Gevechtkunsten (FOG) op 22 januari 2022 zijn examen PvB 3.1 Geven van trainingen – praktijkbeoordeling gedaan. De beoordeling was goed en samen met de goede beoordeling van zijn eerder ingediende portfolio is Piotr geslaagd voor zijn LMA 3 diploma. Gefeliciteerd.

Later ontvingen we het bericht van de FOG dat de auditeur positief heeft geoordeeld en dat de FOG nu weer het recht heeft om voor de eerstvolgende 4 jaar een rijks erkende LMA-opleiding te mogen geven.

De aanvulling van Anne-Marie ten Broeke: Zij wijst ons op de STAP-Regeling in het licht van de LMA-opleiding. Volgens haar is per persoon per jaar € 1.000,- subsidie te krijgen voor een erkende opleiding. Kijk hiervoor op de website van het UWV:

<http://www.uwv.nl/stap>

Aanvulling van de voorzitter; David Smits is door het bestuur benaderd om onze 3e PVBbeoordelaar te worden. Hij heeft toegezegd dit te willen doen en daarom was hij als toehoorder aanwezig bij de zonet genoemde audit bij de FOG door de Academie van Sportkader.

14. JAARVERSLAG 2021 VERTROUWENS CONTACT PERSOON

Marije Wouters heeft het afgelopen jaar in totaal vier gesprekken gevoerd. Er is één melding gedaan van verbaal grensoverschrijdend gedrag binnen de NKR. De rapportage hiervan is naar het bestuur van de NKR gestuurd.

Liam Meijers biedt zich aan als 2de VCP, hij zegt hiermee ervaring in de zorg te hebben, zo ook Ramon Smit. Het bestuur zal zich hierover beraden.

Aad meldt nog dat informatie over de gratis VOG-regeling hier te vinden is.

15. VERSLAG REDACTIE ZANSHIN

Geen opmerkingen en met applaus goedgekeurd.

16. VERSLAG COMMISSIE WEBSITE

Dit verslag wordt met de opmerking van Soesanto, dat de inschrijfprocedure nog wordt verbeterd, goedgekeurd.

17. VERKIEZING BESTUURSLEDEN

Secretaris Joke de Jong is aftredend en stelt zich herkiesbaar. Zij wordt met algemene stemmen herkozen.

18. PLANNING WEDSTRIJDEN SEIZOEN 2022-2023

- NK Kendo in eind november 2022 Mokuseikan te Amersfoort;
- Edo cup met de Odinot Cup 50 + door Kendo Kai Higashi
- NK Kyu Teams Kendo door Fumetsu
- NK Iaido/Jodo 2023 door Yushinkan in Utrecht
- NK Iaido/Jodo teams door Kodokan in Rotterdam

18. W.V.T.T.K.

André Schiebroek meldt dat op 23 april bij Ren Bu Kan een Tame-shigiri event wordt gehouden, open voor alle NKR leden.

Elaine Van Ommen – Kloeke meldt dat op 24 april een 'Women in Kendo' seminar plaats vindt met hulp van Donatella Castelli (EKF)

André Schiebroek biedt aan in samenwerking met de leden van Ren Bu Kan Eindhoven om het EK iaido 2023 te gaan organiseren. Het bestuur zal zich hierover beraden.

19. RONDVRAAG

Werner Karnadi meldt dat het dames Kendoteam de erkenning Topsport van NOC-NSF heeft ontvangen. FOG / Gerrit Bartus Dielissen heeft meer info over (financiële) mogelijkheden die dit biedt.

Soesanto wil afspreken dat de volgende organisator van een kendo evenement alvast de scoreborden meeneemt. Zo wordt besloten.

Veronica vraagt om een soort Marktplaats op te zetten op de website voor overvloedige kleding / wapens e.d.

Emy Luijf vraagt om een procedurele omschrijving op de website voor personen die voor het eerst naar een CT of evenement komen. Het bestuur is van mening dat dit de verantwoordelijkheid is van de dojo-leider.

20. SLUITING.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de vergadering.

A. Schiebroek (notulist)

In Memoriam, Henk de Jong



Staphorst, juli 2022

Het is al weer 4 maanden geleden dat mijn man Henk de Jong is overleden.

Via deze weg wil ik jullie allemaal hartelijk bedanken voor de mooie bloemstukken, de vele lieve berichten op Facebook, via sms, via mail of kaartjes en telefoontjes.

Ook de mensen, die aanwezig waren bij de afscheidsdienst wil ik hierbij bedanken.

Het was als een warm bad.

Henk stond aan de wieg van het Kendo in Meppel.

Met Jan Brinksma en Paul van Os was hij naar de kennis-makingscursus in Harderwijk geweest en daarna werd er in samenwerking met Sportschool Johan Balk gestart met Kendo in Meppel.

De 1^e cursus in Meppel in de gymzaal aan de Woldkade werd bezocht door wel 25 deelnemers.

Daarna zijn er in het bestaan van Kendo Dantai Meppel nooit meer zo'n hoog aantal leden geweest.



Een kleine kern van leden bleef daarna doorgaan met het kendo in Meppel.

We bezochten in die tijd trainingen in Den Haag, waar een Japanse leraar les kwam geven; Kaneda sensei dacht ik. Ook gingen we naar Amsterdam waar een film draaide over samourai.

In die tijd kwam Hein Odinet 1 maal in de maand naar Meppel, vanuit Oud Beijerland met de trein, om ons les te geven. Heel bijzonder als ik er nu op terugkijk. Ook ontvingen we bezoek van een Japanse leraar, Sato sensei en zijn vrouw, die we uiteraard de omgeving lieten zien, Giethoorn en Staphorst. De moeder van Henk maakte toen snert, wat ze heerlijk vonden.

Eind jaren '80 pakte Henk het kendo weer op en we kregen in Meppel bezoek van Iijima sensei en Louis Vitalis. Tijdens hun bezoek in die tijd hebben zij ook de zwaarden van Henk bewonderd.

Een hele leuke herinnering heb ik ook aan het bezoek in 2001 van Nabeyama sensei aan ons in Staphorst.

Met z'n drieën op de fiets naar het centrum van Meppel. Nabeyama moest iedere keer naar de rechterkant van de weg gestuurd worden.

Henk stond er direct achter toen ik in 1996 gevraagd werd om bij het damesteam te komen. Hij is toen in z'n eentje het team nagereisd naar Lillafured in Hongarije.

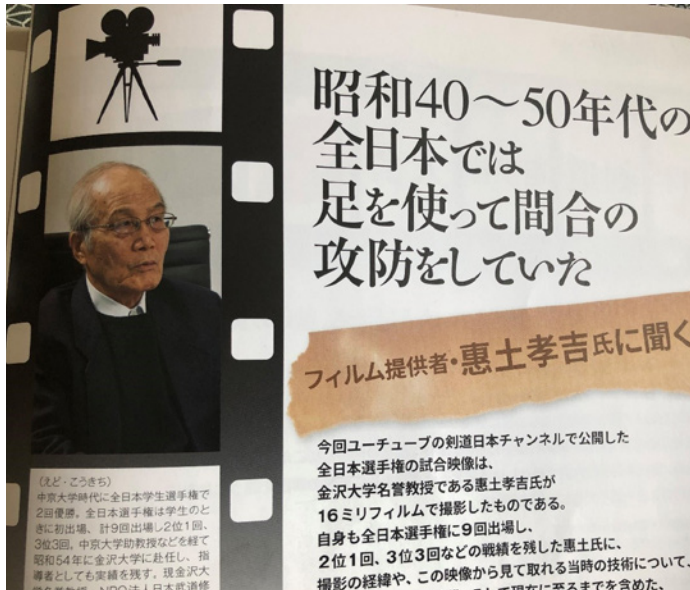
De herinneringen zullen blijven bestaan.

Bedankt allemaal voor de steun ook tijdens het ziek zijn van Henk.

Groetjes
Joke de Jong



Edo Sensei in Kendo Nippon, March 2022



Summary by Louis Vitalis, *Kendo, Iaido, Jodo Kyoshi 7 Dan*
 My teacher is Edo Kokichi, whom I met for the first time in Japan in August 1977. Edo Sensei was Coach of the Kendo team of Tokyo University and lived in Tokyo. I just passed my Kendo and Iaido Shodan during the Kitamoto Foreigners Kendo Camp, and stayed at Sensei's house for a week, together with Ed and Roelof Roosterman.

The reason we met with Edo Sensei is because he was teaching Kendo in Amsterdam in 1975, so we had a connection with him. In 1979 I met him for the second time, this time he was Assistant Professor at Kanazawa University, where he would remain working until his retirement. He is now retired and Honorary Professor.

He was born in 1939, so that makes him exactly 20 years older than me.

He played in the All Japan Kendo Championships for 9 times, and his results are as follows:

Year	Age	Result
1961	22	3rd
1962	23	3rd
1963	24	best 8
1964	25	3rd
1965	26	2nd
1967	28	best 16
1968	29	lost in first round
1971	32	lost in second round
1981	42	lost in first round.

In 1981 I lived in Kanazawa for a year, and I experienced first hand how he prepared for the Taikai and how he had to fight with the Ishikawa Prefecture Police men to win the nomination for the All Japan Taikai. His nickname in those days was still "Kendo no Oni", the devil of Kendo.

He has contributed many times to the Kendo Nippon magazine, and this time he found old 16mm movies that he and his University friends took of the All Japan Taikai in the 1970s and early 1980s. They are in black and white and without sound, but it is clear to see what the difference is with modern Kendo in Japan. Some of these movies have been digitalized and made available on YouTube by the Kendo Nippon Magazine, commented by Edo

Sensei in the magazine. They are mostly Semi Finals and Finals of the All Japan Taikai.

This is not a full translation of the whole article because it is more than 20 pages, but I tried to keep the most important points in my summary.

EDO SENSEI'S GENERAL IMPRESSION AFTER SEEING THE FILMS SINCE A LONG TIME

His first impression was that the Shiai of the 1970s looked very much like the Showa Tenran Shiai of the Showa Era (1926-1989) which were held in front of the Emperor (pre WWII). The players who appear in the films all move a lot with forward and backward footwork, first destroy the posture and Kamae of the opponent and then attack.

When Edo Sensei was playing at the All Japan Taikai he used to do a lot of footwork, which makes sense because his teachers were either the ones who played at the Showa Tenran Shiai or their direct students.

In the case of Edo Sensei, because he is so small (even for Japanese Kendoka), he started to add left and right movements to his footwork. This is an aspect of Budo that he learned from Jodo, which he started in his last year as a High School student. Edo Sensei taught me Jodo during the year I was in Kanazawa (1981-1982), which was my motivation to continue it till present day.

A difference with present day All Japan Taikai is that in the 1970s and early 1980s, there were still some school teachers who won it. Kawazoe even won it in 1971 as a Student, and later again as a school teacher in 1975. The last school teacher to win the All Japan Taikai was Toyama, in 1980.

Another difference is the end of the "Jodan Boom". In the 15 years between 1960 and 1975 (the years when Edo Sensei was competing at top level at the All Japan Taikai), a Jodan player won the All Japan Taikai for 10 times. After that, the number of Jodan champions became much less. Famous Jodan players of those days were Kawazoe, Toda, Chiba.

The reason for the Jodan Boom was that it was still quite exceptional. As a student Edo Sensei almost never had a chance to fight a Jodan player, so in general the tactics against Jodan were not very well established in those days. After 1975 it became more common to fight against Jodan, so naturally the tactics against Jodan became more developed, and the number of Jodan champions became less and less.

What are the main differences with modern day All Japan Taikai? First of all the defensive nature of modern Kendo, which leads to a much shorter fighting distance. Also the front and back footwork is much less in modern Kendo.

The first thing that comes to mind is the defensive Kamae, whereby Men, Kote and Do are covered. This leaves only Gyakudo open, causing that to become a more popular technique. Although there are many teachers in Japan who dislike this defensive way of fighting, according to Edo Sensei it is a natural development in Kendo. Traditionally Kendo refers to "attack is the best defence", but according to Edo Sensei a good defence is essential in Kendo.

Modern top players at the All Japan Taikai first of all have their defence in order, and try to score a point during on of the very few chances in a match. This leads to more Shiai ending in Hikiwake, and also the increase of Shiai time.

In the top teams of Universities and Police Dojo, the players who are very hard to beat will get a place in the teams. In general,



Kendo has become much more defensive compared to Kendo of 50 years ago.

https://www.youtube.com/watch?v=uc7vPE_QZg&list=PLNFE-zHEAdFWOxTfo8MwWggtGJypZ3hTcF&index=4

FINAL 1970 NAKAMURA (D) VS CHIBA

Edo Sensei's comment:

I'm always surprised by the speed of Chiba san's Kote strike. I think there were no other players with as quick a Kote strike as Chiba san.

Nakamura san is using the traditional Hira Seigan position, and he is using a lot of footwork to stay out of the Uchi Ma (striking distance) and always moving to the right.

The times that Nakamura san is attacking, he is mostly using Nidan Waza, and when he sets up an attack he changes from Hira Seigan to Kasumi no Kamae.

This change in Kamae was not very common in those days, and I suspect that Nakamura san came up with this tactics in his regular Jigeiko with Chiba san. Nakamura san's tactics was to attack Gyaku Do against Chiba san's men attack, and he tried one just before he scored the final point.

You can clearly see that Nakamura san had learned how to defend the quick Kote attack from Chiba san because of their regular Jigeiko. Because he had experience in fighting with Chiba san, he knew exactly how much he had to open his Hira Seigan to the side, in order to protect his Kote in the best way. Also, every time Chiba san gets dangerously close, Nakamura san gets back and prevents an opportunity for Chiba san.

The final point is when Nakamura san seems to attack the left Kote, and just before Chiba san lowers his hands, he hits Gyaku Do and scores the final point. Only someone like Nakamura san, who trained with Chiba san regularly, could have gotten that close to Chiba san.

In those days it was impossible to become All Japan Champion if you did not know how to fight a Jodan player, and Nakamura san proved that he had mastered this.

Unfortunately both of these great players have passed away, which is a great loss for the Kendo community.

<https://www.youtube.com/watch?v=F3kttutoqfl&list=PLNFE-zHEAdFWOxTfo8MwWggtGJypZ3hTcF&index=2>

FINAL 1973 YAMADA (M) VS ARIMA

Edo Sensei's comment

The young Yamada (25) in this final is really moving a lot! I remember the later Yamada, as a 7 and 8 dan, when he was moving much less. Arima san is well known for his soft Kamae and quick footwork, and also in this Shiai he is using Katate Men with his left foot jumping forward.

In the Encho you can see an Aiuchi of Yamada san's Tsuki and Arima san's Men (at 12:37). This is an unbelievable Aiuchi, isn't it? The Tsuki is very strong, and it seems that the Men is also hitting the target. Most likely it was impossible for the referees to decide a point, so they left it at an Aiuchi.

It seems that the final point is when Yamada san destroys Arima san's Kamae (Makiotoshi?) and scores Men. Arima san is known for his high level of technical skill, and for Yamada san the best weapon to counter this is a strong Tsuki. Not a modern day Tsuki from Issoku Itto no Ma, but a Tsuki from a little further away. With that kind of power, it would have been difficult for Arima san to fight him.

Kenshi of nowadays are fighting from a much closer distance. Even players at 8th Dan Shiai are doing their attacks after closing the distance. I think the biggest difference with the Shiai of the present is that the players would create their own distance with a lot of front-back footwork and then place an attack.

<https://www.youtube.com/watch?v=PtBEoXm-3pA&list=PLNFEzHEAdFWOxTfo8MwWggtGJypZ3hTcF&index=3>

FINAL 1976 ISHIDA (M, K) VS SAYAMA

(STARTS FROM 6:30 IN THE VIDEO)

Edo Sensei's comment

(Info from Louis: Ishida is from Kokushikan University, Sayama is a student of Edo Sensei from Chukyo University).

The players from Kokushikan Uni all have a very strong presence in tournaments. Even against a Jodan player they show now sign of fear at all.

I think that Ishida san was very well focussed, and he was not too much thinking of winning but he was more approaching the final as a normal training, accepting that he could lose.

There is one scene in the beginning where Ishida escapes Sayama's Men and hits Kote. It looks to me like it hit the target, but his movement after the hit was bad, so it was difficult for the referees to give the point. In those days Zanshin was not judged as strictly as now, but if he would have had a better posture after the hit, it might have been rewarded as a point.

The final Kote that Ishida san scores was the moment when Sayama hit and missed from Jodan and was returning back to Jodan. It's a wonderful point, and Ishida was clearly superior to Sayama.

I think Ishida san's techniques were not so much planned but were executed completely spontaneous.

<https://www.youtube.com/watch?v=Zb5FV-hc1o4&list=PLNFE-zHEAdFWOxTfo8MwWggtGJypZ3hTcF&index=7>

FINAL 1977 OGAWA (M,M) VS SUENO (M)

(FROM 4:16 IN THE VIDEO)

Edo Sensei's comment

Sueno san is already quite tall, but it looks like Ogawa san is even a bit taller. Sueno san's body is very straight and has a beautiful posture. Ogawa san's posture looks more like Arima

san, from the same Osaka Police, his back looks a little bit rounder. Ogawa is only 6 years older but in my opinion a difference of 5 to 6 years has not a big impact. If the age difference is more than 10 years it will start making a difference, because speed and stamina will be more different.

Both are doing very good Kendo. It is not very skillful Kendo such as Arima san, but it is very strong Kendo because of their long and hard training. It's a little different compared to the period when I was competing at the All Japan Taikai, this looks more like a Shiai between professionals. In other words, they're not using all kinds of techniques to score a point, but they are using their Kendo strength to decide the fight.

The first Men scored by Sueno san is wonderful, and then Ogawa scores with a Men from a Kote Men combination. It's really beautiful, isn't it? It is extraordinary that Ogawa scores a Kote Men on a high level player such as Sueno san.

Ogawa san does not use many small techniques, he is more the type to use large techniques to beat the opponent. Most likely he also felt the pride of being from Osaka Police. He has the right level to win this tournament.

Sueno san did win the All Japan Taikai later. If I look at this match, it is a beautiful match that would be good enough to be on the present day 8 Dan tournaments. It's truly a match between two equally matched strong players.

This final is sample of how beautiful Kendo matches can be.

Comment from Louis.

I have refereed many WKC final between Japan and Korea, so I know what it is like to referee under pressure. If I look at the referees of the 1970s, they are very relaxed, and do not seem to pay much attention to their posture or position in the Shiaijo. If I would have done that during the Referee selection process, I would never have been selected for WKC referee. Especially in this Shiai I noticed that in many cases it is not clear which Referee is Shushin and which one is Fukushin. Also their triangle is extremely wide. Also their posture would be unacceptable under present Referee guidelines.

<https://www.youtube.com/watch?v=6R-NryLsn58&list=PLNFE-zHEAdFWOxTfo8MwWggtGJypZ3hTcF&index=1>

FINAL 1978 ISHIBACHI (M,M) VS NISHIKAWA (M)
(FROM 1:36 IN THE VIDEO)

Edo Sensei's comment

Nishikawa san would win the All Japan Taikai for three times after this one, and he is one of the typical Chudan players of those days. Ishibashi san's movements are very light. Compared to the final of the year before (Sueno vs Ogawa), he doesn't look like a typical Police Kendoka but more like a University student. He is not scoring after a strong Seme, but he is taking his opportunity when the opponent is standing still for a very short moment. He also has a great skill in doing Kendo matches. Finally Ishibashi san scores with Men. It looks like a little feint movement before the hit, and he created a wonderful timing with this technique. It looks like he surprised Nishikawa san with this hit.

<https://www.youtube.com/watch?v=4Wb-SXTx3PU&list=PLNFEzHEAdFWOxTfo8MwWggtGJypZ3hTcF&index=6>

FINAL 1979 SUENO (M,M) VS FURUKAWA (M)
(FROM 12:56 IN THE VIDEO)

Edo Sensei's comment

When I'm looking at all these wonderful matches like this, I realize again that Kendo is about challenging each other for the

best distance. How much can you achieve your own striking distance (Uchi Ma) from where you can score? That's what will decide the difference between winning and losing.

In this particular era, the distance was much further compared to now. From the era when Miyazaki san was active, the fighting distance became much closer. Now it's even usual to do techniques when the opponent's Nakayui is reached. In the old days a player would just try to enter a little bit, and then if the situation was not good, would immediately retreat to a safer distance. Everyone was very able to judge the judge the situation. Because the distance was much further, it was more usual to use Ayumi Ashi to execute techniques. Unfortunately the final two points of Sueno were not filmed correctly). Sidenote from Louis: this is the year when Yamada san won the WKC in Sapporo, and a 19 year old Louis won the fighting spirit prize at the same WKC. Yamada san ended with the best 4 of this All Japan tournament.

<https://www.youtube.com/watch?v=4abALnrrgoY&list=PLNFE-zHEAdFWOxTfo8MwWggtGJypZ3hTcF&index=5>

FINAL 1980 TOYAMA (M) VS YAMADA
(FROM 5:13 IN THE VIDEO)

Edo Sensei's comment

Toyama san's movements are very sharp, just like his university days. Yamada san wants to start his attacks from Tsuki. He came close to scoring a Kote. When the start of his techniques are met with a Tsuki, it is difficult for Toyama san to go strike with full force.

Again I consider how strong Yamada san is. From above the hip line, his Kendo looks like Sato Ukichi Sensei (a direct student from Takano Sasaburo Sensei and teacher of Edo Sensei at the Chukyo University). The fact that he uses a lot of Tsuki confirms my thinking.

Finally in the Encho Toyama wins the final with a Degashira Men (Debana Men). I think from Yamada san's perspective, although his Kendo was superior, he lost the fight.

<https://www.youtube.com/watch?v=sskECSqRRTo&list=PLNFEzHEAdFWOxTfo8MwWggtGJypZ3hTcF&index=8>

FINAL 1982 ISHIDA (K) VS KOSAKA
(FROM 5:08 IN THE VIDEO)

Edo Sensei's comment

Kosaka san tried a Kote Do combination. I think that was good enough for "Do Ari". In present day tournaments Kote Do combinations are rarely used, but top level players in those days used it.

I wonder why present day Kendo has become so uniform. The high grade teachers are telling "don't do unnecessary techniques", or "you should win with Men strike", however when they were young themselves, they used a lot of footwork in their Shiai. I find it strange that these teachers are so fixated on form. It's always a hard fight if both players know each other so well but to me it seems that Kosaka san had a little more self confidence in this fight. Their age was very close (Kosaka 34, Ishida 33), but during the several trainings I did at the Osaka police, I noticed that Kosaka was a senior student of Kobayashi Mitsuru Sensei and he was very highly regarded among the players. Therefore I expect that Ishida san felt like he was fighting his senior, which gave him a small advantage (he had nothing to lose). I think it was easier for him to fight full on with a relaxed spirit.

Fight like a girl! - a seminar to lead the way



On the 24th of April, our internationally oriented 2022 Seminar for Women in Kendo & Iaido was held, organised by Sherita Lalji (Shin Nakada). It was a beautiful sunny day and 20 participants had come together to train and discuss, under the inspiring leadership of two female sensei whom I greatly admire: Donatella Castelli and Elaine van Ommen Kloeke. The following is a personal reflection on this seminar and some of the topics discussed (and does not necessarily represent NKR points of view).

What I like best about the budo world in general and especially the Iaido and Kendo world, is the strong sense of solidarity and support I often experience there. I don't know how it came about, but at this seminar, I might have felt that even more than during 'normal' trainings and CT's. Even before the seminar had properly started, on our way from the train station to the gymnasium, we were already engaging in lively chatter. I stumbled over my French to talk to our Walloon participants, and not much later this scene repeated itself in the dressing room, when I tried to speak Russian with the women from Ukraine. Our language and cultural differences were however no barrier to us feeling comfortable with each other, and as a group, we had a nice and warm atmosphere from the very beginning. In my experience, an interest in budo is often the tip of the iceberg and once you are in contact over that, you'll often find that you have much more in common. A love for other aspects of Japanese art and culture, for example, or a hobby like baking and/or drawing. Vanessa and I bonded immediately over our pets, when I showed her pictures of Boris (the Bengal Tiger Cat) and she told me all about her adorable Shiba Inu named Tenko. It was pleasant and relaxed, and I felt at home right from the start.

The first few minutes, the two sensei talked together about the hakama and gi and how to tweak them to better fit a woman's body. From my own experiences, I can tell that the measurement charts on websites for Japanese attire often do not take into account my curves - a thing recognized by many of the more

curvy participants. The atmosphere around these discussions was friendly and rather informal, our group could ask sensei all our ladies' questions - what kind of bra is useful, how do you make sure you don't pierce your chest during kata four etc - and help each other with tips and tricks.

The day started with Iaido, taught by Elaine sensei. We started with footwork - okuri-ashi, ayumi-ashi and suri-ashi in various ways, with and without cutting. Some of the exercises Elaine sensei had us do I had already tried before in our own dojo. But they were no less challenging for me as they were for the others! After that we practised kata 10 with "real" opponents and Elaine sensei gave an amazing performance of some koryu kata. Far too soon, the lesson was over and it was time for a break, with discussions, tea and "cake-o".

After our tea break, we did kendo. First Donatella sensei started exploring with us whether there is such a thing as "female kendo", which led to many remarks and comments about pushing in tsuba-zeriai (luckily, with the new Covid rules, these will soon be a thing of the past). As a group, we agreed that while kendo itself is no different in male vs female competitions, our approach to it might differ. As sensei explained: "Your technique should be precise and correct - and violence is not an option".

We started with haya suburi painfully slow, while the left foot must kick the floor, and then ten times as fast as you can! It was terrific to see the speed of our Ukrainian participants and some other fourth Danners up close. Then it was kirikaeshi for the ladies who already knew it and big men for those without bogu: "When you go for men, aim for the tsuki as long as you dare and don't stop moving!". We also trained tai sabaki men and kote - "which does not exist in nature - you have to create the opportunity" - and we learned about the beauty of nuki do and the laws of physics to accelerate the point of your sword.

After this we had another small break and as the last part we did a workshop called "Battodo" which was tameshi giri, and led by Alphons Metselaar (Shin Nakada). We took turns trying to cut through the tatami while cheering for each other. It was the first time I did something like this, so I found it exciting, and was very proud that - thanks to all the instructions of Elaine sensei - I succeeded in cutting the tatami.

THE BIG WHY

The weeks leading up to this event, Sherita and I had been very busy. We'd been thinking about the programme and talking to potentially interested people. Sherita had approached the two sensei and negotiated the sports hall, whilst I had been spending my time by designing attractive banners and flyers, and talking to the press. We appeared in three newspapers, as well as on all kinds of Japan-related websites, and I was even interviewed by a radio station in Leiden (about these "sword fighting women" whom the hosts compared to Xena Warrior Princess and Viking Shieldmaiden Lagertha). Our efforts did not go unnoticed, and we received many responses. Twenty from the women who signed up, a handful from women who supported us but unfortunately could not come, and also: dozens of messages from male kendoka and Iaidoka. Most of these men showed themselves to be true gentlemen. My own two male sensei, for example, who sent me compliments and well wishes, and let me know that they wanted to support and help Sherita





and me wherever they could. Nevertheless, there were also a few counter-reactions.

In the context of the Covid pandemic, when we had been unable to hold seminars for so long, I could well understand that some men did not like the fact that one of the first events that could take place after this long break was explicitly not intended for them. Nonetheless, I was saddened and disappointed to receive messages saying “well, then I will just go and organise a men’s seminar!”. Literally, that is a positive statement. Just as we women try to create a safe space to talk about being women in budo, and how we can deal with all of our fellow kendoka and iaidoka in a healthy way, I would encourage the men to do something similar, to discuss how they approach each other as well as the women in kendo and iaido, and support one another in their specific vulnerabilities. But it did not seem as if that was the intention behind these messages. On further questioning, it often appeared that the men who responded in this manner failed to comprehend why it would be desirable - let alone necessary - to organise a women’s seminar.

Sadly, the truth is that around the world, women are experiencing sexism and mistreatment, and sometimes this also manifests itself in budo. At a masterclass, a karate sensei once made derogatory and sexist remarks to my best friend and me, and we had no response. Similar stories came up during this seminar as well. Of course, I cannot share what I was told in confidence, but I can testify that some participants had unpleasant experiences themselves. Someone also told a story about a male coach who had shown boundary-breaking behaviour with a women’s team. The story took place far away, in a country that was not mine nor of anyone else present. Yet histories like these frighten many women. Why? On Instagram I once read a comparison that falls short, but perhaps it can still help: it is of a man vs a tick. As you probably know, ticks can transmit Lyme disease. Fortunately there is only a small percentage of ticks that actually give you Lyme. Nevertheless we are all careful in nature. We check our bodies and our clothes for ticks after being in the countryside despite knowing that by no means all ticks transmit Lyme. We are wary of every tick and its potential danger. Of course, men



are not ticks, but here’s the thing: because we do not know, there is a potential threat. Fortunately, not many male budoka are assailants - most are not and I would trust my sensei with my life - yet many women easily feel nervous when we are alone with a man, especially if we don’t know the man in question very well yet. Because we can’t smell what he’s up to and we have too many collective experiences of trauma.

Of course, this is not to say that all problems of women are because of men, or that men in budo do not have problems. There are also many problems between women - often due to jealousy - and they are not always easy to deal with. At the seminar we therefore also talked about how we as women in kendo and iaido would like to be a sisterhood. Moreover we discussed some stories of men who have been falsely accused of sexual boundary crossing behaviour and how to prevent this. But smaller “inconveniences” were also discussed, such as the aforementioned clothing designed for men’s bodies - although there is now finally a women’s do on the market - and things like exercising while menstruating or when pregnant.

Looking back - and taking into account the reactions of the participants afterwards - I can conclude that it was a pleasant and fun day. We experienced togetherness in a safe space as we discussed all kinds of quite heavy topics in a light-hearted way, and besides all these more serious discussions, we mainly had a lot of fun training!

With many thanks to Elaine sensei and Donatella sensei for their teachings and to Sherita for all the organisation!

Martine Mussies

European Kendo Championships 2022



DE COACH

Het is al een maand geleden dat we het EKC hebben beleefd en voor mij is alles nu een beetje aan het landen. We hebben echt lang moeten wachten voor dit evenement en de voorbereidingen waren niet ideaal (Covid en zo). Het EKC werd nog wél met allemaal Covid regels georganiseerd, voornamelijk met de reden om de bezoekende Japanse leraren zo veilig mogelijk in Europa te houden en dat ze ook gezond in het vliegtuig kunnen stappen. Voor ons was het toch wel weer wennen om overal met een mondkapje te lopen, maar goed we mogen weer meedoen, dat is ook wat.

Ik kon eindelijk in mijn nieuwe rol als coach aanwezig zijn. Het was toch wel spannend om te zien of mijn visie in de trainingen goed uitpaktten in de shiai-jo. De voorgaande jaren meegaan als manager was toch erg anders. Nu was ik bezig om 13 individuen te begeleiden en hopen dat je ze zo goed mogelijk het veld in kan krijgen. Dit, en dat je uit je EKC ritme bent, of dat de hotelkamer warm was, of dat het bed niet lekker lag, bracht mij tot de conclusie dat het toch wel een zware taak is. Even wennen dus! Omdat het toernooi op het laatste moment georganiseerd werd en de initiële trainingszaal niet meer gebruikt kon worden, was het tot op het laatste moment hopen dat we nog een training konden doen voordat we het toernooi in gingen. Gelukkig konden we naar een zaal uitwijken en hebben we daar goed gebruik van gemaakt. De training verliep goed en het hele team zag er sterk en geconcentreerd uit.

's Avonds konden we ontspannen en de "30 seconds" sessies bracht genoeg hilariteit. Voor mij moet een team ook op persoonlijk vlak (voor zover het kan) goed met elkaar om kunnen gaan. En dit soort bezigheden stralen dat ook uit. De toernooilocatatie was een geïmproviseerde vloer in een atletiekzaal met een kleine tribune. Aan de zijkant was een erg klein veldje aangelegd om warming ups op te doen. Hier mocht alleen lawaai op gemaakt worden wanneer er geen wedstrijden gaande waren. Bij een EK of WK is het altijd knokken voor warming-up ruimte, maar dit keer was het een heel stuk vervelender. Maar goed, we mogen weer meedoen, dat is ook wat.

De dames mochten (zoals normaal) de spits afbijten op vrijdag. Helaas kon de gedrevenheid van de training de dag ervoor niet geëvenaard worden. Het was duidelijk dat dit tussen de oren zat. Wellicht de opgebouwde spanning van 3 jaar lang of het feit dat ze op dat moment nog Europees Kampioen waren. Het kwam er niet lekker uit. Na verlies van Servië en winst tegen Spanje gingen we wel door naar de volgende ronde. Daar kwamen we Litouwen



tegen en werd het toch veel spannender dan had gemoeten. We hadden gewonnen maar Polen was daarna toch een maatje te sterk die dag. Het was een domper en de gezichten stonden allemaal op teleurstelling. Voornamelijk omdat het algemene niveau van de dames kendoka op het EKC zo veel lager was dan onze dames. Goed, zondag nieuwe kansen bij de individuele wedstrijden.

Team NL kon ook weer een junior meenemen en het leek eigenlijk alsof Bo-D al jaren erbij was. Zijn instelling was erg goed en was een gezonde spanning en gretigheid voor het toernooi. Het was een goed debuut en ook al is hij de poule niet uitgekomen, heeft hij sterk geknokt en scheelde het maar weinig. Volgend jaar nieuwe en betere kansen!

De heren konden in de poules overtuigend Oostenrijk en Noorwegen achter zich laten. Het kendo zag er in het algemeen sterk en zelfverzekerd uit. Beter dan de voorgaande jaren. We wisten van te voren dat het eerste team in de afvalrondes Groot-Brittannië zou zijn en die had al hele sterke dingen laten zien tijdens de Iijima cup.

Ze bleken een maatje te groot en we hadden er misschien iets meer uit kunnen halen. Wederom hebben we huiswerk meegekregen, maar het spel van de heren is toch meer volwassen geworden en kunnen we hier verder op bouwen.

De laatste dag draaide het om individuele wedstrijden. De dames die konden meedoen hadden een hele andere blik in hun ogen. Ik kreeg al medelijden met de tegenstanders. Het werd al snel duidelijk, twee Françaises werden door onze meiden eruit geslagen en die hadden notabene het team toernooi gewonnen. Alleen Pakwan redde het helaas niet in de poules.

Mariëlla's voortgang werd na een spannende partij tegen een Poolse gestopt. Sayo begon steeds meer doordacht en ontspannen te kendoën naarmate het toernooi maar kon in de kwartfinale niet van Freija d'Hont winnen. Fleur had een stalen mindset en vocht geduldig door ook tot aan de kwartfinales. Dit zorgde ervoor dat ze een fighting spirit prijs mocht meenemen! Jouke, Dai Linh, Makoto en Joeri mochten daarna aan de slag. Jouke kwam een punt achter te staan tegen een Pool en kon het daarna niet terugpakken. Ook al had hij zijn andere tegenstander gewonnen, hij ging niet door naar de afvalrondes. Joeri mocht na de poules meteen tegen een Fransman en verloor in een mooie partij met een encho met 2-1. Makoto kwam na de poule ook tegen een Pool uit en verloor hier met een hiki-men. Dai Linh ging ook door na de poule, nam wraak op een nito speler



(van de Iijima Cup) en haalde ook de kwartfinale. Dit resulteerde ook in een fighting spirit prijs!
 Het was een interessante dag en onze zuiderburen deden het ook geweldig. Lisa van Laecken haalde de halve finale en Freija d'Hont won het individuele toernooi. Kensaku Maemoto ging ook lekker en kon een derde prijs in zijn zak steken.
 Voor mij was dit ook het bewijs dat mindset zoveel kan doen. Het is soms een ondergeschoven onderwerp in kendo, en dit jaar bleek het toch wel heel belangrijk. Je kan je de pleuris trainen, maar als op de dag zelf alles binnenin niet lekker zit vanwege verschillende redenen, dan werkt het niet. Ik ben er van overtuigd dat dit ook te trainen is.

Het was al met al een heerlijke ervaring er weer op uit te zijn met het team. Ook al ben ik vaak genoeg mee geweest, het was in deze setting een nieuwe ervaring. Ik heb het zeker niet alleen gedaan, met Seekee aan mijn zijde als manager en klankbord. Fleur en Juke heb ik meer naar mij toe heb getrokken in de voorbereidingen en dat beviel mij erg goed. Ik sta in Nederland niet meer in de shiai-jo als speler en dan vind ik het fijn om vaak met de captains te sparren over TT's en andere ervaringen.
 Het EKC 2022 is voorbij, maar in de trein terug was ik al bezig mijn pijlen te richten op 2023. En dat is zoals het hoort, je trekt de himo's van je men strak voor de volgende.

Tot slot een kleine ode aan Joeri.
 Dit jaar was het laatste jaar van Joeri als teamspeler. Ik train met hem sinds zijn 16de en hij was in de jaren daarna zeer gemotiveerd om in het team te komen. Wij trinden hard en trokken Nederland door in Gilburts auto. Kendo zorgde er zelfs voor om de grote keuze te maken in de sportrichting te gaan studeren. En ook een half jaar naar Japan gaan om te trainen. Dit was alles met kendo in gedachte.
 Vanaf het moment dat hij de dojo binnenstapte plaveide hij een levensweg.



Hij behoorde tot de hardste werkers van mijn generatie kendoka in Nederland en daarmee verdiende hij een paar Nederlandse titels en zelfs een Fighting spirit prijs op een EK. Zelfs onze sempai, Boris Jansen zei dat zijn grapjes beter waren.
 Joeri is ook altijd een sociale lijm geweest in het team en fysieke meeting point.
 Ik ben ook retblij dat hij heeft kunnen genieten tijdens zijn laatste officiële wedstrijd als teamlid en dat het zo goed ging. En bovenal dat ik erbij mocht zijn.
 Op naar de nieuwe uitdagingen in het kendo Joeri!
 Bedankt broer!

Werner Karnadi

EK-STRESS

EK-stress voor een manager is van een heel andere orde dan die van de spelers. Al in 2020 had ik het managerstokje van Werner overgenomen. Helaas door corona bestond mijn taak in dat jaar vooral uit eerder gemaakte boekingen en reserveringen ongedaan maken.

Nu in 2022 kon ik dan eindelijk aan het werk. Dit betekent als manager dat je zo snel mogelijk het beste hotel voor het team moet boeken. Als je te laat bent (zoals bijv. Frankrijk met de grootste teams en het rijke Zwitserland) zal je genoeg moeten



nemen met het lagere segment. We willen natuurlijk altijd het beste voor de spelers (en voor mezelf uiteraard).

Lastiger was de treinboeking. Wat ik hieruit geleerd heb, is dat je spelers wel keuzes kunt geven, maar niet teveel. Hoe meer keuzes, hoe meer wensen, hoe vaker er van je verwacht wordt dat JJ het wel even regelt om zaken aan te passen. Soms met een terechte reden, maar na het 4e verzoek om de vertrektijden op het ticket te wijzigen, begon er toch wat rook uit mijn oren te komen. Ik wil graag dingen voor de teamleden regelen, maar niet voor elke scheet een ½ uur in de wacht van de NS-klantenservice te zitten om vervolgens alles opnieuw te moeten boeken.

Een ander moeilijkheidje was Bo-d. Het was voor het eerst sinds jaren dat er een junior meeging naar een EK. Niet alleen ontbrak mij de routine als manager, maar ik vergat constant die jongen mee te rekenen. Tevreden dat ik het hele team had ingeschreven voor het toernooi. 2 uur later: shit, ik ben Bo-d vergeten! Idem met de treintickets, hotel en foto's maken voor het smoelenboek. Het was een stroef begin...

De week vóór het EK sloeg de stress plotseling toe. Heb ik wel aan alles gedacht? Ik ben toch niet weer iemand vergeten?

Kloppen de treintickets wel en de hotelreserveringen? Je weet dat het team op je rekt. Slapeloze nachten en heel chagrijnig.

De enige hobbel op het toernooi was de shinai-check. Blijkbaar had de EKF de regels aangepast. Ik had de voorwaarden waar een shinai aan moest voldoen doorgenomen en ook aan de spelers doorgegeven. Er zaten geen gekke dingen tussen. Wat wel gek was, was de Duitse interpretatie en toepassing van deze nieuwe regels. 90% van de meegebrachte shinais van alle deelnemende landen werden in de eerste 2 dagen afgekeurd. Het was zelfs "Nein" tegen gloednieuwe shinais. Er waren spelers die geen enkele shinai had, die door de keuring heen kwam. De wanhoop was voelbaar. En de reactie? Regels waren regels, aldus de organisatie. Het was heel spannend toen alle managers van verschillende landen besloten een front te vormen om een officiële klacht in te dienen bij de organisatie. De organisatie hield echter voet bij stuk. De managers eiste daarop het hoofd van de EKF te spreken, waarna we een kleine overwinning wisten te boeken. Deze mini versoepeling zorgde er wel voor dat de volgende dag de meeste shinais goed werden gekeurd.

Het plezier om samen de eerste Europese Kampioenschappen in te gaan sinds corona, kon ik begin van de week nog niet voelen. Ik was gestrest en doodop van alle prikkels en indrukken.



Waar was ik in godsnaam aan begonnen? Ik dacht dat het leuk zou zijn...

Toen eenmaal bleek dat alles wél soepel verliep en geen problemen waren, kon ik dingen loslaten en genieten van de wedstrijden en de mensen om mij heen. Ja, bij de meiden ging het niet helemaal lekker, maar dat was de afdeling van de coach. Het was geweldig dat ik nu in mijn nieuwe rol opnieuw een EK mocht bijwonen. Ja, het was veel werk en er waren hoge verwachtingen, maar de kop is eraf. Dit alles deed mij wel beseffen hoeveel werk Joke voor ons heeft verricht in al die jaren ervoor. Dus bij deze, bedankt Joke!

Seekee Chung

EEN DEBUUT

Na jaren lang getraind te hebben en hier en daar wedstrijd ervaring op te hebben gedaan, kon ik dit jaar mijn langverwachte debuut maken op het EK!

Ook al verliepen mijn wedstrijden niet geweldig goed (in mijn optiek), ben ik niet geheel ontevreden. Ik heb meerdere wedstrijden kunnen spelen en ik heb een ippon kunnen maken. Iets wat



ik nooit had verwacht op mijn eerste EK. Het was al met al een zenuwslopende week met veel kendo, mooie wedstrijden, gezellige mensen en nu ook leuke herinneringen.

Wat kendo zo interessant maakt voor mij is dat het niet alleen gaat om het fysieke aspect, maar ook gaat om het mentale aspect. Kendo is niet alleen elkaar meppen en in elkaars gezicht blèren. Je wordt constant uitgedaagd en komt jezelf meerdere malen tegen in je budo carrière. "Ben ik goed genoeg?" of "kan ik het wel?" zijn onzekerheden waar iedereen wel eens mee zit. Dit zijn dingen waar ik namelijk ook constant mee strijd. En daarop zeg ik JA! Yes, we can do kendo! Of Yes, we KEN-DO it! Als ik het kan met mijn twintigduizend blessures en onzekerheden over mijn kendo, dan kunnen anderen het ook! Zolang je er maar 100% voor wilt gaan en jezelf kan inzetten om te (blijven) trainen. Als debutant van het dames team was het zeker een ervaring die ik niet snel zal vergeten. Ik heb oude vrienden weer gezien en nieuwe vrienden ontmoet. Ik hoop nog jaren met het team mee te draaien en we gaan weer voor de WIN volgend jaar!

Hierbij wil ik nog een shoutout geven naar alle oranje supporters in de tribune! De borden waren super tof en het gejuich was goed te horen tijdens het spelen.

Suraya Tjon-Kon-Fat





KENDO HERVATTEN

Het European Kendo Championship (EKC) is achter de rug. De strijd waar het Nederlands kendo team hard voor had getraind, is gestreden.

Ondanks het uitblijven van medailles voor het team, brachten Fleur Smout en Dai Linh Nguyen een fighting spirit prijs mee naar huis. Toch, een geslaagd toernooi.

Voor mij betekende dit EKC Kendo hervatten. Nog voordat de mondkapjes op moesten, was mijn trainingsintensiteit wat verminderd. Ik ging mijn bachelor afmaken en zag dat er van een gedegen trainingsritme weinig terecht zou komen. Dit zou betekenen dat ik niet geselecteerd zou worden. Want wie niet traint, komt niet in het team. Maar ineens, geen EKC in Noorwegen, geen WKC in Frankrijk en je sta je meer dan 2 jaar niet in de dojo. Iedereen die op het EKC de shiai in ging, op de tatami coachte of klapte op de tribune heeft de covid stop gehad, maar heeft kendo hervat. Voor niemand was dit makkelijk, maar de shiai, de strijd en de vriendschap op het toernooi lieten zien dat mensen die kendo doen, enorm veerkrachtig zijn en dat geeft mij een goed gevoel voor de toekomst.

Ook al ontbrak de dojo, voor mij was kendo nooit gestopt. Ik trainde mijn blessure weg, viel af en won mijn wedstrijd in de poules. Vanaf dit punt kan ik kendo hervatten en weer verder trainen voor volgend jaar.

Rick Nieuwenhuijzen

TEAM NL DAMES

Dit EK kwamen we weer voor het eerst samen als team, sinds we in 2019 kampioen waren geworden op het EK in Belgrado. Het verschil in voorbereiding kon haast niet groter zijn en dat hebben we gemerkt.

Het EK in Belgrado volgde krap 9 maanden na het WK in Zuid-Korea, waar we met een sterke teamspirit bij de beste 8 eindigden. In die 9 maanden konden we ongestoord trainen, naar wedstrijden gaan en vooral doorgaan in de flow die de steile leercurve van het WK ons had gebracht. Een optimale voorbereiding die de weg naar de titel in 2019 had vrijgemaakt. We hoopten net zo door te gaan richting het volgende EK. Vlak voor het EK in 2020, kwamen we echter terecht in de coronapandemie. Het EK en het daarop volgende WK in 2021 werden afgelast en we kregen een lange periode zonder trainingen en wedstrijden. Een aanslag voor onze mentale scherpte. En je kunt vervolgens nog een paar maanden

trainen zoveel als je wilt, maar de routine en het mentale uithoudingsvermogen die je nodig hebt om succesvol op een EK of WK te spelen, is niet te simuleren zonder internationale wedstrijden. Het is helaas geen knop je die even om kunt zetten tijdens een toernooi, zelfs al heb je veel ervaring.

Om deze reden wisten we al dat dit jaar mentaal zwaar zou zijn. En daar kwam nog bovenop dat we dit keer niet 'zomaar' meededen: we moesten onze titel verdedigen. We hebben wel vaak onszelf toegesproken dat dit EK een reset was. Bijna alle landen kwamen immers terug uit dezelfde situatie. Er is ook vaak uitgesproken dat we niks te verliezen hadden en dat we zelfs nóg meer vooruit waren gegaan ondanks de pandemie. We zouden roeien met de riemen die we hadden. Maar toch, ergens in ons achterhoofd, bleef het gevoel dat we "alles" te verliezen hadden. En deze gedachte heeft ons spel zwaar beïnvloed. Dat was meteen te merken toen we begonnen aan onze wedstrijden. We worstelden al in de poule, waar we niet als eerste uit wisten te komen. Vervolgens speelden we in de knock-out tegen Litouwen. Ze hadden een paar sterke spelers en een slimme line-up, waardoor we slechts een krappe overwinning konden behalen. Toen kwam de klap in de kwartfinale tegen Polen. De flow die we als team moesten hebben om door te pakken tot het einde en fouten te corrigeren, kwam gewoonweg niet op gang. Achteraf gezien had het deze dag ook niet anders kunnen gaan, want eerlijk is eerlijk, we waren er met onze hoofden niet bij. En dat besef kwam hard aan na de nederlaag tegen Polen. We hebben dit jaar niet ons beste kendo laten zien en daar balen we enorm van.



Terugkijkend op het EK moeten wij ons echt gaan focussen op onze mindset. We misten namelijk het belangrijkste aspect van wedstrijden draaien: het 'willen winnen'. We waren in plaats daarvan teveel gefocust op het 'niet willen verliezen', waardoor we punten lieten liggen. We gingen er niet 100% voor en als je zelf niet volledig achter jouw kendo staat, hoe overtuig je de shinpan hier dan van? Bovendien zagen we hierdoor de teamspirit verder en verder afnemen.

Waar we de komende tijden op gaan focussen is weer de lol terughalen van wedstrijden draaien. In de shiai staan en willen winnen, zonder onszelf te onderdrukken met de angst voor verlies. En daarnaast moeten we leren omgaan met de druk. Zeker als we door iedereen als de favoriet worden gezien, want ook dat was een nieuwe ervaring voor ons. Tegenstanders weten dan namelijk wie je bent, vechten alsof ze niks te verliezen hebben en spelen bovendien veel strategischer (1-0 en 5 minuten dichthouden tot het einde? Reken maar!). Je krijgt niks cadeau en iedere fout wordt extra afgestraft. Ook onder die druk moeten wij 100% vertrouwen houden in ons eigen kendo. "Pressure is a privilege" zeggen ze bij tennis, oftewel "onder druk staan is een voorrecht". En die gedachtegang moeten we gaan toepassen: wij herkennen de verwachting die er ligt en we gebruiken dat als motivatie, niet als stressfactor. Dit gaat we doen door iedere training actief deze mindset naar voren te halen en er met elkaar weer helemaal voor te gaan.

We pakken de titel weer terug in 2023!

Fleur Smout



EEN AFSCHEID

In dit stuk neem ik jullie mee met mijn laatste wedstrijden als lid van het nationale kendo team. Een stuk schrijven over het EK is leuk, maar een keer meebeleven hoe een wedstrijd is verlopen komt volgens mij weinig voor in de Zanshin. Dus bij dezen de link van mijn wedstrijden van zondag tijdens het individuele heren toernooi en hoe ik deze zelf heb ervaren. Hopelijk heeft de lezer er wat aan:

<https://www.youtube.com/watch?v=Al2oS98JXjI&t=21154s>

Zaterdag verloor het Nederlands team van het Verenigd Koninkrijk. Dit was mij pittig gevallen. Het was mijn droom om met het Nederlands heren team in de prijzen te vallen. Maar helaas, dat



was niet gelukt en ik moest door, de dag erna was dus het individuele kampioenschap.

Voor mij was het belangrijk dat ik tijdens mijn wedstrijden moest blijven bewegen. Ik heb namelijk nog weleens de neiging stil te vallen. De dag ervoor met de teamwedstrijden was stilvallen ook een keer gebeurd. Maar... coach Werner fluisterde mij ook in mijn oor 'plezier te hebben en te genieten van mijn laatste EK'. Met deze boodschap stapte ik ook de shiai-jo in. Plezier als één van de doelen hebben, had ik lang niet gehad, en dit zorgde voor een stukje relaxte gedrevenheid in mijn kendo. Laat ik dat nou net nodig hebben!

Mijn eerste wedstrijd was tegen de Italiaan Manzella (tijd in link 5:40:05). Een gedreven speler, die tijdens de teamwedstrijden op plaats één stond en goed kendo liet zien! Het Italiaanse heren team was ook de dag ervoor tweede geworden. De wedstrijd begon gelijk met veel druk en met veel kleine bewegingen. Al snel begon ik kansen te zien en leek Manzella moeite met mijn druk te hebben. Hij maakte een soort nood 'men' aanval om onder die druk uit te komen en deze kon ik net niet lekker counteren met een kaeshi do. We kwamen uit in een zeer korte tsubazeria (binnen covid regels). Ik merkte dat hij snel voor een 'hiki men' ging. Ik stond niet helemaal lekker klaar en met één hand los. Ik gooide mijn shinai omhoog voor de verdediging. De shinai over mijn hoofd leggen werkt vaak als noodoplossing wel goed. Maar, mijn shinai ging helaas te ver naar achter waardoor Manzella net voldoende ruimte had voor zijn aanval. Zijn 'hiki men' kon ik net niet stoppen. BALEN!!! Maar, ik was er nog steeds van overtuigd dat ik mijn tegenstander onder druk kon zetten, zodat hij in mijn spel mee zou gaan. Dit klopte, hij bleek moeite te hebben met mijn druk. Manzella moest steeds zijn handen omhoog gooien om zijn 'men' te verdedigen. Hij had door dat zijn 'men' gevaar liep. De wedstrijd ging door en heen en weer waren er spannende momenten. Zijn shinai ging veel op en neer en er zat een patroon in, bij elke neerwaartse beweging was er een kleine opening. En gelukkig, na een aantal keer kon ik deze kans benutten en de gelijkmaker scoren. 1 – 1! Ik keek weer naar coach Werner en hij gebarde 'ga door waar je mee bezig bent'. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk het is om naar je coach of teamleden



te kijken wanneer de wedstrijd kort stil ligt. Van de zijkant ziet jouw coach of teamleden meer dan jij. Fijn! Ik was dus volgens de coach op de goeie weg. Ik ging door, veel bewegen en weer veel spannende momenten. Manzella zat er een aantal keer dichtbij! Hij lokte mij uit om 'men' te slaan, zodat hij 'do' kon scoren. Gelukkig was ik net iets sneller en scoorde 'men'. Maar... als mijn 'men' miste was zijn 'do' zeker een Ippon geweest. Een spannend moment dus.

Gewonnen en door naar de volgende wedstrijden. Manzella moest eerst tegen mijn volgende tegenstander, de Zuid-Afrikaan Kyle. Manzella won van Kyle. Daarna was het mijn beurt tegen Kyle. (tijd in link 5:50:47). De partij begon en ik merkte dat Kyle erg onrustig kendo had. Het leek erop dat hij zich forceerde om aan te vallen. Kyle moest ook wel winnen, anders lag hij eruit. Logisch dat hij risico nam. Echter, zijn aanvallen werden niet erg goed gekozen. Het was vrij makkelijk om twee keer met een 'kaeshi men' de wedstrijd te winnen. Uit de poule gekomen. Heerlijk! Een belangrijke stap in de goede richting, want in de poule rondes valt 2/3 van alle spelers uit, omdat er maar 1 speler doorgaat bij een EK.



Na even wachten kwam ik er achter tegen wie ik in de volgende partij moest spelen. Dit was Olivier uit Frankrijk (tijd in link 6:17:34). Ik had twee maanden geleden nog tegen hem geknapt op de Iijima Cup en deze partij toen met 2 – 1 verloren. Gelukkig had ik de wedstrijd van toen geanalyseerd en wist ik duidelijk waar ik tekort kwam. Hij pakte mij destijds twee keer vanuit een 'tsubazeriai' schermutseling. Met deze kennis ging ik de shiai in. Olivier is een stuk kleiner en ik wist dat ik weinig ruimte nodig had voor mijn men aanval. Zo scoorde ik op de Iijima Cup ook op hem. Aan het begin merkte ik gelijk dat Olivier snel zijn handen omhoog gooide uit angst voor mijn men, maar intussen gaf hij net zoveel druk terug. We kwamen af en toe in 'tsubazeriai' uit, en hier was ik natuurlijk extra alert om de situatie te controleren.

Ik weet intussen dat mensen niet snel mijn 'gyaku-do' verwachten wanneer ik op de 'men' aan het jagen ben. Na een paar reacties van Olivier met zijn handen omhoog zag ik een kans om zijn 'do' te raken. Ik ging voor 'gyaku-do' en raakte best oké, maar niet lekker genoeg voor een Ippom. Jammer. Zo'n tegenstander geeft weinig ruimte om echt te kunnen scoren. Helaas kreeg ik na mijn aanval een flinke klap in mijn nek waar ik even last van had. De wedstrijd werd hierdoor kort stilgelegd. Na kort bijkomen kon ik zonder beperkingen verder spelen. De wedstrijd ging verder, veel druk zetten, maar niet klakkeloos aanvallen. Ook ik ging af en toe met mijn handen iets te veel omhoog uit angst voor een aanval en... Oliver pakt mijn 'kote'. Een mooie directe punt. En dom van mij. Uiteraard probeerde ik me er niks van aan te trekken en het niet nog eens te laten gebeuren. Een wedstrijd is snel voorbij dus het tempo in het zoeken naar openingen moest iets omhoog. Weer zag ik een opening voor 'gyaku do', maar omdat de druk hoog was om een punt te scoren was deze te geforceerd en geen goede aanval. Olivier probeerde te counteren met kaeshi men maar sloeg weer in mijn nek. Minder pijnlijk dit keer, maar de wedstrijd werd weer stilgelegd. Olivier kreeg zelfs 'hansoku'. Ik weet niet zeker waar deze 'hansoku' voor was, misschien wel voor de tweede klap in mijn nek, maar dit kan ik niet met zekerheid zeggen. Maar goed, nog minder tijd op de klok. Dus er moest weer een tandje bij. Elke kans moest ik pakken. En na een aantal aanvallen bleef Olivier net lang genoeg staan, ik duwde zijn shinai wat omlaag en creëerde zo een pad



richting zijn 'men' en scoorde. Phewwww, want de tijd was bijna voorbij en het was 1 – 1.

Weer keek in naar Werner en weer moest ik doorgaan met wat ik aan het doen was. De shiai startte weer en ik denk dat het binnen zo seconden tijd was. Verlenging dus. We gingen door en ik zag een kans om Olivier uit de shiai-jo te duwen. Winnen is winnen, ook als dat met twee hansoku moet om één Ippon te krijgen, vind ik dat helemaal prima. De shimpan stopte de wedstrijd net voordat Oliver uit de shiai-jo zou stappen. Leuk bedacht, maar dat plan ging dus niet door. De verlenging ging door en we werden beiden wat moe, ik in ieder geval wel. We namen beiden iets meer risico om een punt te pakken. En toen... Olivier maakte een grote schijnbeweging, ik dacht om 'do' of 'kote' te slaan en hield mijn handen laag. Ik wilde niet weer zo'n zelfde punt als de eerdere 'kote' tegen krijgen. Maar, na de schijnbeweging maakte Oliver een grote men en pakte zo zijn tweede punt. Einde toernooi!



Heerlijk gevochten en voor mij hiermee het einde van 15 jaar in het nationaal kendoteam. Direct had ik hier vrede mee. Ik heb nooit de illusie gehad Europees kampioen te kunnen worden. Maar wat heb ik een waanzinnige tijd gehad met het team! Ik kan niet beschrijven hoe groot de eer is om al die jaren met deze geweldige mensen in het team gezeten te hebben. Dit team is een rode draad in mijn leven geweest en daar wil ik mijn teamgenoten voor bedanken. Niet alleen het huidige team, maar ook oud-teamleden, coaches en managers. En nu? Hetzelfde doen waar ik mee bezig was, alleen wat vrijblijvender. Mijn eigen kendo verder ontwikkelen en hopelijk mijn bijdrage aan het team op een andere manier invullen door mee te blijven trainen. Bedankt voor het lezen en tot het volgende toernooi!!

Joeri van der Burgh

Geslaagden Kyu- en Dan-graden

KENDO, AMSTERDAM, 22-05-2022

5.dan Janssen, Ton H.
5.dan Van Der Hart, Onno
4.dan Pelger, Daan
3.dan Bloemheuvel, René
3.dan Brocken, Kevin
3.dan Ishikura, Kei
1.dan Blom, Teun
1.dan Daniëls, Rudy
1.dan Ishikura, Shin
1.dan Jaddoe, Karan
1.dan Kuijpers-Heezemans, Simon
1.dan Ruitenburg, Marieke
1.dan Sayama, Keita
1.dan Yoshimatsu, Kai
1.dan Zhan, Yujie
Kyu Dijk, Stefanie

KENDO, FRANKFURT, 29-05-2022

5.dan Van Der Woude, Sayo

IAIDO, WORCESTERSHIRE 22-05-2022

3.dan Van Der Vaart, Jasper Bonne

JODO, WORCESTERSHIRE 22-05-2022

2.dan Van Der Vaart, Jasper Bonne



Dutch Shinkage ryu Foundation

Himawari Seminar

27-28 August 2022

David Smits sensei
iaido renshi 6th dan

Elaine van Ommen Kloeke sensei
iaido renshi 6th dan



With great pleasure, we invite you to the Himawari Seminar 2022, which will be held in the Netherlands for the 12th time. While Matsuoka sensei, Kinomoto sensei and the EU Shinkage family would have wanted nothing more than to train together once again, to sensei's deep regret, the current COVID situation still prevents them from travelling to Europe. In their place, we are grateful that David sensei and Elaine sensei will lead the seminar.

The Himawari Seminar will be held on 27-28 August, with keiko on Saturday 27 focusing on Shinkageryu iaido and Sunday 28 on ZNKR iaido. As the ZNKR keiko will be held in cooperation with the NKR Dutch national team management, team members are highly recommended to attend on Sunday in preparation for the EIC in Modena the following weekend.

SCHEDULE	27 AUGUST – KORYU	28 AUGUST – ZNKR IAIDO & NL TEAM TRAINING
9:00-9:30	Registration	Registration
9:30-12:30	Shinkageryu iaido	ZNKR iaido / NL Team Training
12:30-13:30	Lunch	Lunch
13:30-16:30	Shinkageryu iaido	ZNKR iaido / NL Team Training
18:30	Dinner – Location TBA	-

Participation costs:

- Full 2 day seminar, (including lunch): €45,-
- 1 day, (including lunch): €25,-

Please transfer the due amount *before 26 August* to IBAN: NL70RABO 0151 920 389 @ Nederlandse Stichting Shinkage ryu in Nieuwegein.

Venue:

[Sporthal Spinozaweg Rotterdam](#)
Spinozaweg 81
3076 EK Rotterdam

Register via: [the Registration Form](#)

COVID: Please inform yourself of any relevant measures applicable during the seminar, as posted on the registration form and our website: www.shinkageryu.nl.

Cover letter: Participants travelling from outside of NL will receive a cover letter per email prior to the event.

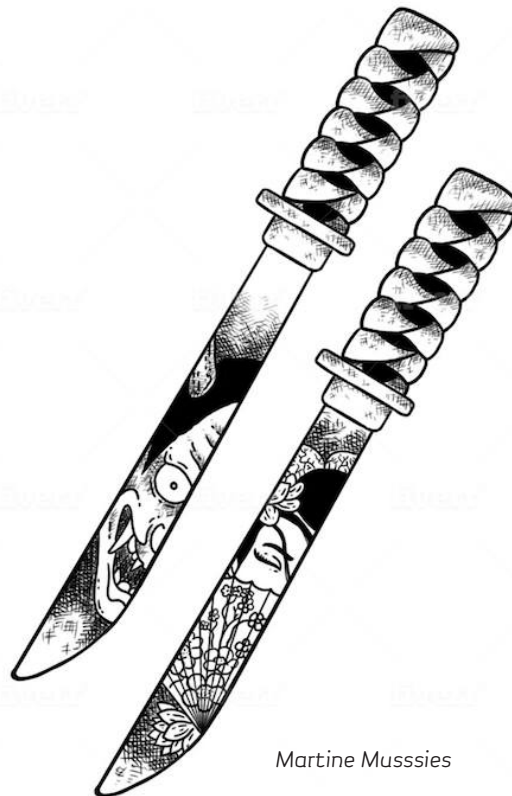
Questions? Please email our secretary Stan Engelen at secretaris@shinkageryu.nl

*** We're looking forwards to training together at the Himawari Seminar 2022! ***

N.K.R. Activiteiten 2022

Iaido/Jodo			Kendo	
16 Jan 2022			CT + Beginners 11.00 - 14.00 uur	Zwolle Landstede
29 Jan 2022	Ishido Cup	Vianen	Team training Kendo	
30 Jan 2022	Ishido Cup	Vianen	Team training Kendo	
5 Feb 2022			Shinpan Seminar	Brussel
6 Feb 2022			Shinpan Seminar	Brussel
13 Feb 2022				Amsterdam
20 Feb 2022	CT Jodo/iaido shinpan iaido	Sporthallen Zuid (Amsterdam)	CT kendo (shiai + shinpan) 11.00 - 16.00	Sporthallen Zuid
5 Mar 2022			Team training Kendo	
6 Mar 2022			Team training Kendo	
13 Mar 2022	CT + ALV 10.00 - 13.00	Sporthallen Zuid (Amsterdam)	CT Kata + ALV 10.00- 13.00	Sporthallen Zuid
19 Mar 2022			Iijima Cup	Sportcampus Zuiderpark
20 Mar 2022			Iijima Cup	Den Haag
27 Mar 2022			Team training Kendo	
3 Apr 2021			Edo Cup/Odinot Cup	Wageningen
10 Apr 2022	NK jodo/iaido Individueel	Voorschoten		
23 Apr 2022			Team training Kendo	
24 Apr 2022			Team training Kendo	
1 May 2022	CT jodo/iaido	Sporthallen Zuid (Amsterdam)		
22 May 2021			CT + Examen 11.00 - 16.00 uur	Sportcentrum de Pijp
28 May 2022			Team training Kendo	
29 May 2022			Team training Kendo	
12 Jun 2022	NK jodo/iaido Teams	Rotterdam	NK Teams Kyu	Groningen
25 Jun 2022			Team training Kendo	
26 Jun 2022			Team training Kendo	
30 Jul 2022			Team training Kendo	
31-7-2022			Team training Kendo	
12-14 Augustus 2022			Kendo Summer Seminar	

Vanwege de COVID-19 maatregelen is de agenda onder voorbehoud!
De meest recente agenda is te vinden op de site van de NKR (www.nkr.nl) !



Martine Mussies